

Arrest

nr. 245 930 van 10 december 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Eritrese nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2020.

Gelet op het arrest met nummer X van 17 september 2020 waarbij de debatten worden heropend.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat E. MASSIN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Met de bestreden beslissingen worden de door verzoekers ingediende verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger te zijn. U bent etnisch Tigrinya en orthodox-christenen. U bent afkomstig uit het dorp Tekombiya gelegen in de zoba Gash Barka.

U stopte halfweg de 11de graad met naar school te gaan zodat u uw moeder kon helpen. Toen u vervolgens naar 'forto Sawa' wou gaan om te werken op een plantage, werd u gearresteerd en overgebracht naar een gevangenis. Nadat u uit de gevangenis ontsnapte, vluchtte u uit het land.

*U verliet Eritrea op 25 juli 2010 en u reisde naar Soedan. U vertrok uit Soedan in november 2011 en u ging naar de stad Juba in Zuid-Soedan waar u samen met uw vrouw M. A. I. Y. (CGVS *, O.V. *) – die in 2015 naar Zuid-Soedan kwam - verbleef tot 2018. U verliet Zuid-Soedan samen met uw gezin op 18 juli 2018 en u reisde met het vliegtuig naar Turkije. U verbleef daar een maand en reisde vervolgens naar Griekenland waar u op 25 augustus 2018 aankwam op het eiland Chios. Na uw aankomst in Griekenland, dienden u er een verzoek om internationale bescherming in en er werd u op 18 april 2019 de vluchtelingenstatus toegekend.*

U en uw gezin verbleven in Griekenland in het kamp Vial op het eiland Chios tot uw vrouw op 18 februari 2019 beviel van uw zoon. Nadien werden jullie overgebracht naar een studio of appartement buiten het kamp Vial maar nog steeds op het eiland Chios. U verbleef samen met uw gezin in dat appartement tot enkele dagen voor uw vertrek uit Griekenland. U vertrok samen met uw gezin uit Chios op 13 augustus 2019 en u reisde via Athene met het vliegtuig naar België. U diende in België samen met uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming in op 28 augustus 2019.

U en uw vrouw stelden dat jullie Griekenland hadden verlaten omdat jullie er geen recht hadden op onderdak, er geen of weinig medische hulp was, u er geen job kon vinden, u er geen opleiding kon krijgen, er geen scholing mogelijk was voor uw kinderen en er racisme was in Griekenland.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: de geboorteaktes van uw vrouw en kinderen, uw identiteitskaart, een attest van uw religieus huwelijk, de Eritrese bewonerskaart van uw vrouw, uw rijbewijs uit Zuid-Soedan, de foto's van uw wonde of huidziekte en foto's met betrekking tot de omstandigheden in het kamp in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u en uw vrouw reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, m.n. in Griekenland. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result"). U en uw vrouw bevestigden bovendien tijdens de persoonlijke onderhouden bij het CGVS dat jullie in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend op 18 april 2019 (CGVS, pg. 6 & 7 & CGVS vrouw, pg. 5-7).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u voornamelijk uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. U stelde dat u en uw vrouw er geen recht hadden op onderdak, er geen of weinig medische hulp was, u er geen job kon vinden, u er geen opleiding kon krijgen en er geen scholing mogelijk was voor uw kinderen. Daarnaast verklaarde u dat u en uw vrouw met racisme geconfronteerd werden in Griekenland.

Wat betreft de hierboven vermelde sociaaleconomische problemen dient vooreerst te worden opgemerkt dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement geniet. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw bewering dat u en uw vrouw in Griekenland geen recht op onderdak hadden, dient er op gewezen te worden dat u wel degelijk tijdelijk onderdak kreeg in Griekenland. U en uw gezin werden immers na de geboorte van uw zoon overgeplaatst naar een studio of appartement (CGVS, pg. 7 & CGVS vrouw, pg. 7). U en uw vrouw kregen vervolgens het bericht van de Griekse overheid dat u in de maand na het verkrijgen van uw verblijfsdocumenten de woning zou moeten verlaten en uw maandelijks uitkering zou worden stopgezet (CGVS, pg. 8 & 11). Hoewel het mogelijk is dat u na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus deze woning zou moeten verlaten en uw een bepaalde uitkering zou verliezen, dient te worden opgemerkt dat u gezien u over een status beschikt, u volgens de Griekse wetgeving recht hebt op alle rechten en voordelen die aan dit statuut verbonden zijn. U toont echter op geen enkele wijze met documenten of bewijsstukken aan dat u vervolgens – na het verkrijgen van uw status – nog een poging ondernomen hebt om sociale ondersteuning of onderdak te verkrijgen bij de bevoegde instanties in Griekenland of dat u deze steun geweigerd zou zijn (CGVS, pg. 8 & 11).

Voorts stelde u dat u geen job of opleiding kon krijgen in Griekenland én u gaf hierbij aan dat u geen job kon krijgen omdat er in Griekenland racisme heerste ten opzichte van Afrikanen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen geenszins blijkt dat u een ernstige en langdurige poging ondernam om werk te vinden in Griekenland. U verliet Griekenland immers vrijwel onmiddellijk na het verkrijgen van uw verblijfsdocumenten – u verklaarde dat u uw officiële documenten verkreeg in juni 2019 en u reeds in augustus 2019 Griekenland verliet (CGVS, pg. 7) – waardoor er bezwaarlijk kan worden gesteld dat uw poging om werk te vinden in Griekenland als ernstig en langdurig kan omschreven worden. Hoewel er sprake kan zijn van racisme op de arbeidsmarkt in Griekenland, kan u het CGVS echter niet overtuigen dat dit voor u de zoektocht naar een job onmogelijk maakte of u hiervan op systematische wijze het slachtoffer werd. Uw poging om werk te vinden, beperkte zich immers louter tot een bezoek aan een 'jobcentrum'. Het feit dat u in navolging hiervan op vage wijze verklaarde dat u geen werk kon vinden omwille van het racisme in Griekenland vormt dan ook een blote bewering die u op geen enkele wijze staakt (CGVS, pg. 8-11). Bovendien legde u geen enkele

bewijsstuk neer met betrekking tot uw zoektocht naar werk in Griekenland – zoals een inschrijving in het jobcentrum of sollicitatiebrieven – toen u hiernaar gevraagd werd (CGVS, pg. 11).

Voorts stelden u en uw vrouw dat er weinig tot geen medische hulp was in Griekenland. U had het hierbij vooral over de gebrekkige medische ondersteuning in het kamp Vial. Zo verklaarde u dat uw vrouw zwanger was in het kamp, uw kind astmatisch werd in het kamp en u er een huidziekte opliep (CGVS, pg. 6-10). Hoewel het CGVS begrip heeft voor de moeilijke situatie in het kamp Vial op het eiland Chios, dient te worden opgemerkt dat de Griekse overheid wel degelijk rekening hield met de precare situatie van uw gezin op dat moment. Ten eerste, blijkt uit uw verklaringen dat uw vrouw reeds tijdens haar verblijf in het kamp op elementaire medische zorg kon rekenen. Zo onderging ze in het kamp een onderzoek tijdens haar zwangerschap en werd ze voor haar bevalling overgebracht naar een ziekenhuis (CGVS, pg. 6-7, CGVS vrouw, pg. 6). Daarnaast kreeg u in het kamp een zalf of crème om uw wonden of huidziekte te verzorgen (CGVS, pg. 8). Ten tweede, werd uw gezin na de bevalling van uw vrouw verhuisd naar een studio of appartement buiten het kamp. Daarnaast dient wat betreft deze medische problematiek opnieuw te worden opgemerkt dat u gezien u over een status beschikt, u volgens de Griekse wetgeving recht hebt op alle rechten en voordelen die aan dit statuut verbonden zijn. Bovendien blijkt uit de verklaringen van u en uw vrouw tijdens de persoonlijke onderhouds bij het CGVS dat jullie geen enkele poging meer ondernamen om naar een dokter of een ziekenhuis te gaan om jullie medische problemen te verhelpen nadat jullie de officiële verblijfsdocumenten in Griekenland hadden verkregen (CGVS, pg. 9, CGVS vrouw, pg. 9).

Verder verklaarde uw vrouw dat jullie kinderen geen recht hadden om in Griekenland naar school te gaan (CGVS vrouw, pg. 9). Uw vrouw verklaarde hierbij dat ze gevraagd had om uw dochter naar een school te sturen maar het antwoord hierop negatief was (CGVS vrouw, pg. 9). Er dient wat dit betreft, wederom te worden opgemerkt dat gezien jullie over een status beschikken, jullie volgens de Griekse wetgeving recht hebben op alle rechten en voordelen die aan dit statuut verbonden zijn, waaronder onderwijs. Daarenboven blijkt nergens uit de verklaringen van uw vrouw dat jullie – sinds jullie over de verblijfsdocumenten beschikken die verbonden zijn aan jullie vluchtelingenstatuut – een poging hebben ondernomen om naar een school te gaan om uw nog bijzonder jonge dochter van 2 jaar en 9 maanden in te schrijven. Uw vrouw verklaarde immers dat jullie zelf nooit persoonlijk naar een school gingen (CGVS vrouw, pg. 9). U en uw vrouw tonen omwille van bovenstaande vaststellingen dan ook niet aan dat jullie kinderen geen toegang zouden kunnen krijgen tot het onderwijs in Griekenland.

Voort verklaarden u en uw vrouw in het kamp Vial op het eiland Chios het slachtoffer geworden te zijn van racisme. Zo stelde u dat jullie er geen hulp kregen en er haat was ten opzichte van vreemdelingen en zwarte mensen. U gaf aan dat u verscheidene keren voor een 1 à 2 uur in een hoekje moest gaan zitten toen u kwam klagen bij het infocentrum over de levensomstandigheden in het kamp. Daarnaast haalde u aan dat er protesten waren buiten het kamp tegen de vreemdelingen (CGVS, pg. 6, 10 & 11 & CGVS vrouw, pg. 10). Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke situatie in het kamp en het mogelijk acht dat bepaalde lokale groepen actie voerden tegen het kamp, dient opnieuw te worden opgemerkt dat u van de overheid zowel binnen als buiten het kamp hulp kreeg. U verklaarde immers dat uw vrouw een medisch onderzoek onderging in het kamp, dat ze voor haar bevalling naar het ziekenhuis werd gebracht én dat jullie na haar bevalling tijdelijk werden overgebracht naar een studio (zie supra.). Gelet op de hulp die u wel degelijk geboden werd door de Griekse overheid, kan er bezwaarlijk worden gesteld dat uw gezin het slachtoffer werd van institutioneel racisme door de Griekse overheid. Wat de problemen van racisme op de arbeidsmarkt betreft, kan verwezen worden naar de bespreking hiervan eerder in de beslissing (zie supra.).

Daarnaast vertelde u dat u en uw gezin na het verlaten van het kamp in het dagelijks leven geconfronteerd werden met racisme. Zo stelde u onder meer dat personen in de bus recht gingen staan zodat ze niet naast u zouden hoeven te zitten, dat een bus niet altijd stopt voor een persoon van Afrikaanse afkomst en dat op een publieke speelplaats de Griekse ouders hun kinderen niet wouden laten spelen met uw kinderen (CGVS, pg. 10 & CGVS vrouw, pg. 10). Hoewel het CGVS dergelijke levensomstandigheden bijzonder jammerlijk vindt en betreurt, dient te worden opgemerkt dat deze niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin

van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande appreciatie. De geboorteakte van uw vrouw en kinderen, uw identiteitskaart, een attest van uw religieus huwelijk, de Eritrese bewonerskaart van uw vrouw en uw rijbewijs uit Zuid-Soedan tonen immers enkel de identiteit en herkomst van u en uw vrouw aan uit Eritrea, de geboorte van uw kinderen en uw werkzaamheden in Zuid-Soedan, die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft de foto's van uw wonde of huidziekte en foto's met betrekking tot de omstandigheden in het kamp in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat uw medische problemen en de moeilijke omstandigheden in het kamp reeds eerder werden besproken in de beslissing (zie supra.).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u niet naar Eritrea kan worden teruggeleid, maar wel naar Griekenland.”

De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger te zijn. U bent etnisch Tigrinya en orthodox-christenen. U bent afkomstig uit het dorp Gonye gelegen in de zoba Gash Barka.

U verliet Eritrea in 2015 omwille van de verplichte legerdienst.

U reisde vervolgens naar de stad Juba in Zuid-Soedan waar u samen met uw man Teklezghi Baire Negassi (CGVS 1921927, O.V. 8.899.191) tot 2018 verbleef. U verliet Zuid-Soedan samen met uw gezin op 18 juli 2018 en u reisde met het vliegtuig naar Turkije. U verbleef daar een maand en reisde vervolgens naar Griekenland waar u op 25 augustus 2018 aankwam op het eiland Chios. Na uw aankomst in Griekenland, dienden u er een verzoek om internationale bescherming in en er werd u op 18 april 2019 de vluchtelingenstatus toegekend.

U en uw gezin verbleven in Griekenland in het kamp Vial op het eiland Chios tot u op 18 februari 2019 beviel van uw zoon. Nadien werden jullie overgebracht naar een studio of appartement buiten het kamp Vial maar nog steeds op het eiland Chios. U verbleef samen met uw gezin in dat appartement tot enkele dagen voor uw vertrek uit Griekenland. U vertrok samen met uw gezin uit Chios op 13 augustus 2019 en u reisde via Athene met het vliegtuig naar België. U diende in België samen met uw echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in op 28 augustus 2019.

U en uw man stelden dat jullie Griekenland hadden verlaten omdat jullie er geen recht hadden op onderdak, er geen of weinig medische hulp was, uw man er geen job kon vinden, uw man er geen opleiding kon krijgen, er geen scholing mogelijk was voor uw kinderen en er racisme was in Griekenland.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: de geboorteaktes van u en uw kinderen, de identiteitskaart van uw man, een attest van uw religieus huwelijk, uw Eritrese bewonerskaart, het rijbewijs van uw man uit Zuid-Soedan, de foto's van de wonde of huidziekte van uw man en foto's met betrekking tot de omstandigheden in het kamp in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u en uw man reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, m.n. in Griekenland. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result"). U en uw man bevestigden bovendien tijdens de persoonlijke onderhouds bij het CGVS dat jullie in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend op 18 april 2019 (CGVS man, pg. 6 & 7 & CGVS, pg. 5-7).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u voornamelijk uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. U stelde dat u en uw man er geen recht hadden op onderdak, er geen of weinig medische hulp was, uw man er geen job kon vinden, uw man er geen opleiding kon krijgen en er geen scholing mogelijk was

voor uw kinderen. Daarnaast verklaarde u dat u en uw man met racisme geconfronteerd werden in Griekenland.

Wat betreft de problemen die u aanhaalde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, pg. 2-12) – met name het feit dat u en uw man Griekenland hadden verlaten omdat jullie er geen recht hadden op onderdak, er geen of weinig medische hulp was, uw man er geen job kon vinden, uw man er geen opleiding kon krijgen, er geen scholing mogelijk was voor uw kinderen en er racisme was in Griekenland – dient opgemerkt te worden dat uw echtgenoot Teklezghi Baire Negassi (CGVS 1921927, O.V. 8.899.191) zijn verzoek om internationale bescherming op dezelfde problemen baseerde en er besloten werd dat zijn verzoek niet-ontvankelijk was omdat u en uw man geen gegronde vrees koesteren of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland lopen, dat jullie basisrechten als personen die er internationale bescherming genieten, gegarandeerd zijn en dat jullie levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Bijgevolg kan in uw hoofd evenmin besloten worden dat u een gegronde vrees koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland. De beslissing betreffende het verzoek om internationale bescherming van uw partner luidt als volgt:

"[...]"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u niet naar Eritrea kan worden teruggeleid, maar wel naar Griekenland."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel -en volgens de hoofding daarvan- de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekers verwijten de verwerende partij ook een beoordelingsfout.

2.2. Nadat zij een aantal door hen geschonden bepalingen hebben geciteerd, stellen zij dat noch de verblijfstitels voor Griekenland, noch enige informatie betreffende de geldigheid ervan voorliggen. Zij zetten dit middelonderdeel uiteen als volgt:

"1. De effectiviteit van de bescherming

In de bestreden beslissing, stelt de verwerende partij dat uit het administratieve dossier blijkt dat de eisers een internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland. Zij baseert zich hieromtrent op de verklaringen gemaakt op het DVZ en op een Eurodac opzoeking.

Verzoekers hebben geen verblijfsvergunningen uitgeleverd.

Verwerende partij vermeldt niet wat de geldigheid van de vergunning is en rept geen woord over de effectiviteit van de bescherming na een afwezigheid op het Griekse grondgebied, de effectiviteit van de bescherming en de mogelijkheden tot hernieuwing, volgens de Kwalificatierichtlijn.

In het arrest van 20 augustus 2018 nr. 207 875 stelde de Raad dat:

'De vraag stelt zich immers niet of verzoekende partijen nog over de nodige verblijfsstatus beschikken en/of ze kunnen terugkeren naar Spanje, waar hen op 15 maart 2017 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, doch wel of verzoekende partijen heden actueel nog subsidiaire bescherming hebben in Spanje. De enige vraag die voorligt, doch onbeantwoord blijft, is of verzoekende partijen vandaag de dag nog subsidiaire bescherming genieten in Spanje. Dit blijkt nergens uit

*Dit wordt ook op deze wijze in de beschikking geformuleerd' *n tegenstelling tot waf verzoekers in hu verzoekschrift voorhouden, blijkt op basis van hun verklaringen en de documenten in hun administratief dossier wei degelijk dat zij in Spanje de subsidiaire beschermingsstatus hebben verkregen. In een schrijven van 11 september 2017 uitgaande van het Dublinkantoor van de Spaanse Dienst voor*

Internationale Bescherming wordt te kennen gegeven dat Spanje niet verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoekers hun verzoek tot internationale bescherming omdat verzoekers op 15 maart 2017 in Spanje reeds de subsidiaire beschermingsstatus verkregen hebben. Dat zij de subsidiaire beschermingsstatus verkregen hebben in Spanje wordt overigens door verzoekers zelf bevestigd. Verzoekers verklaarden immers zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal dat zij in Spanje een tijdelijke verblijfsvergunning, namelijk de subsidiaire beschermingsstatus, verkregen hebben (CCVS vragenlijst, punt 5 gehoorverslag verzoeker, p 7 gehoorverslag verzoekster; p 3).

In het administratief dossier kan evenwel niet worden nagegaan of de subsidiaire beschermingsstatus die verzoekers op 15 maart 2017 in Spanje hebben verkregen heden nog steeds geldig is dan wel verlengd kan worden. 1 De Raad wijst er dienaangaande nog op dat in het administratief dossier geen informatie werd toegevoegd waaruit blijkt dat de internationale bescherming die werd toegekend aan verzoekende partijen voor een onbepaalde periode geldt.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1 tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.'

De geldigheid van de verblijfstitel, indien deze werd uitgeleverd in het EU-land in kwestie, staat centraal. Het administratief dossier brengt ons niet verder.

Men stelt vast dat geen enkel stuk in het administratief dossier wordt toegevoegd dat enige betrekking heeft op het nagaan van het bestaan van een dergelijke internationale bescherming in Griekenland:

Enerzijds is er geen kopie van de verblijfsvergunning in se (enig onweerlegbaar bewijs van bescherming)

Anderzijds is er geen enkele communicatie met de Griekse overheden betreffende de eventuele terugname van verzoeker in het kader van de toegekende subsidiaire bescherming.

De enige desbetreffende informatie vloeit uit de mondelinge verklaringen van verzoekers en een eurodac-opzoeking (dus niet de verblijfsvergunning in se).

Hoewel de bewijslast volledig op verweerster berust inzake het bewijs van de effectieve verblijfstitel van verzoeker (arrest RW 30.03.2017 n°184 884), vinden wij geen enkel bewijs van deze verblijfsvergunning in het administratief dossier, noch enige informatie betreffende diens geldigheid.

De bestreden beslissing steunt nochtans volledig op het bestaan van deze titel, krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet."

2.3. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoekers stellen dat het administratief dossier geen kopie bevat van de verblijfsvergunningen en geen communicatie met de Griekse overheden betreffende de eventuele terugname van verzoekers in het kader van de toegekende subsidiaire bescherming. Hoewel de bewijslast volledig op de verwerende partij berust inzake het bewijs van de effectieve verblijfstitel in Griekenland brengt het administratief dossier niets bij, zo betoogt hij.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat verzoekers niet betwisten dat zij de vluchtelingenstatus toegekend kregen in Griekenland; dat blijkt overigens ook uit de verklaringen van verzoekster. De vraag of zij al dan niet nog beschikken over een geldige verblijfsvergunning in Griekenland moet worden onderscheiden van de vraag of zij daar nog over een internationaal beschermingsstatuut beschikken, en dat hierover in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt uiteengezet:

"Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is."

De Raad merkt in dit verband nog op dat waar de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° bij het Commissariaat-generaal berust, eens hieraan voldaan is, zoals in casu, het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toekomt om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

In de gegeven omstandigheden tonen verzoekers niet aan dat de verwerende partij zich bijkomend bij de Griekse instanties had moeten bevragen over de actuele geldigheid van hun internationale beschermingsstatus.

2.4. Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

2.5. In het tweede en derde middelonderdeel betogen verzoekers het volgende:

"2. De conformiteit van het artikel 57/6, §3 met het recht van het EU

Artikel 57/6, §3, al. 1,3° van de vreemdelingenwet, die het artikel 33, §2, al. 1, a) van de richtlijn 2013/32 omzet, geeft de mogelijkheid om een verzoek tot internationale bescherming onontvankelijk te verklaren om het enige motief dat een internationale bescherming aan betrokkene in een andere lidstaat toegekend werd.

Dit betekent niet dat het CGVS het kan doen, zonder na te kijken of de internationale bescherming die door die andere lidstaat toegekend werd, de voorwaarden van artikel 20 en v. van richtlijn 2011/95 vervult en dat, bijgevolg, de fundamentele rechten van betrokkene, zoals toegang tot woning, voedsel, medische zorgen en tewerkstelling, niet gerespecteerd worden.

In zijn arrest Ibrahim, Sharqawi e.a. et Magamadov van 19 maart 2019 (C-297/17, C-318/17 et C-428/17), heeft het Europese Hof van Justitie (hierna HvJ) voor recht gezegd moet het CGVS analyseren of er een schending is van het artikel 4 van het Handvest, rekening houden met eventuele kwetsbare groepen.

"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een der gelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen - welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus b-achtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend - wanneer die

tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)" (...).

3. De kwetsbaarheid van de eiser

Artikel 90 van het hogervermeld arrest van het HvJ stelt dat er rekening moet gehouden zijn met de situatie van afhankelijkheid van de vreemdeling om de zwaarwegendheid van de tekortkomingen te analyseren.

In casu, hebben we te maken met een verzoekster die zwanger was tijdens haar verblijf in het kamp Vial in Chios en ter plaatse beviel (na overdracht naar een ziekenhuis). Zij getuigt niet de nodige en aangepaste medische hulp te hebben verkregen.

Verder dient men rekening te houden met het feit dat het koppel twee jonge kinderen heeft en hierdoor een bijzondere kwetsbaarheid vertoont.

4. De situatie van de eisers in Griekenland

Verzoekers hebben uitgelegd, in het kader van hun asielaanvraag, dat zij niet in Griekenland konden verblijven, ondanks zij over een internationale bescherming beschikten, omdat zij daar over geen afdoende toegang tot bestaansondersteunende voorzieningen konden krijgen.

Er was:

Geen toegang tot werk;

- Geen toegang tot taallessen;

- Geen toegang tot huisvesting;

- Geen toegang tot medische zorg;

- Geen toegang tot school;

- racisme en discriminatie

Verwerende partij argumenteert steeds dat verzoekers geen bewijsstukken neerleggen van hun verklaringen. Echter men dient op te merken dat er niet kan worden verwacht van verzoekers dat ze op het moment van hun erbarmelijke levensomstandigheden in de kampen van Griekenland de nodige bewijsstukken voor de Belgische asielinstanties verzamelen. Ten eerste konden ze geen kennis hebben van de voorschriften van de Belgische asielinstanties en ten tweede hadden ze misschien niet de nodige middelen om de bewijsstukken te verzamelen (smartphone, documenten afprinten, enz.).

Verwerende partij legt een buitensporig bewijslast op verzoekers.

Daarnaast kan verwerende partij zich niet beperken tot de bepalingen van de Griekse en Europese wetgevingen. Het bestaan van een wetbepaling impliceert immers nooit automatisch de correcte uitvoering hiervan.

De argumenten van verwerende partij zijn oppervlakkig en ontbreken aan ernst.

Het is niet voldoende om te stellen dat in Griekenland de basisrechten van een persoon gegarandeerd worden zonder enig tegenbewijs van verzoekers' verklaringen aan te halen.

Het komt aan verwerende partij toe om concreet na te gaan of een terugkeer naar Griekenland verenigbaar is met artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beschikbare informatie over de levensomstandigheden van vluchtelingen in Griekenland stelt echter dat de situatie verontrustend is. Alle bronnen wijzen op een duidelijke schending bovenvermelde artikelen.

De levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen in Griekenland laten te wensen over. De Staat neemt geen maatregelen om een minimum aan comfort te bieden."

Ter staving van hun standpunt citeren verzoekers uit

- <https://www.lalibre.be/international/europe/l-onu-exhorte-la-grece-a-ameliorer-les-conditions-de-vie-dans-les-camps-5dde827ef20d5a0c46i34b> 1 d

- https://www.rtbf.be/info/monde/detail_grece-des-enfants-refugies-tentent-de-se-suicider-pour-echapper-aux-conditions-de-vie-des-camps?id=10383834

- <https://www.msf-azg.be/fr/r ue-et-la-grèce-négligent-les-réfugiés-débarquant-sur-les-îles-grecques>

Zij vervolgen:

“Duizenden persartikels getuigen van dezelfde onmenselijke levensomstandigheden, of het nu over asielzoekers gaat of over erkende vluchtelingen.

De getuigenissen van inwoners van deze kampen zijn schokkend (stuk 4).

Dit is ook één van de vele pijnpunten die werden aangesneden door de Commissaris van de Rechten van de Mens na zijn bezoek aan Griekenland:

« La Grèce devrait prendre des dispositions urgentes et adopter des politiques à long terme pour améliorer l'accueil et l'intégration des migrants et pour remédier aux effets pervers des mesures d'austérité sur l'accès aux soins de santé et à l'éducation », a déclaré la Commissaire aux droits de l'homme du Conseil de l'Europe, Dunja Mijatovic, en rendant public le rapport sur sa visite de juin en Grèce.

La Commissaire constate avec inquiétude que, malgré les louables efforts déployés par la population et les autorités grecques pour accueillir les migrants, les conditions d'accueil sont nettement en-dessous des normes acceptables, notamment sur les îles. « Il faudrait que les autorités agissent d'urgence pour remédier aux mauvaises conditions d'hygiène et réduire la détresse psychologique et l'incertitude qui menacent la santé des migrants et des demandeurs d'asile sur les îles. Elles devraient en particulier accélérer les transferts vers le continent, où les capacités d'accueil auraient aussi besoin d'être augmentées. Les partenaires européens de la Grèce devraient faire preuve de solidarité en aidant le pays à améliorer les conditions d'accueil », estime la Commissaire.

En outre, Dunja Mijatovic est vivement préoccupée par la situation des enfants migrants non accompagnés, dont les conditions d'hébergement et l'accompagnement social laisseraient le plus souvent beaucoup à désirer. Elle déplore que certains soient privés de liberté en application du régime de la « détention de protection ». « Les autorités grecques devraient s'attaquer à ce problème avec davantage de détermination et en particulier cesser immédiatement de placer en détention des enfants migrants non accompagnés. Les enfants migrants devraient également avoir accès une éducation inclusive, afin d'augmenter leurs chances d'intégration. »

Notant que la Grèce n'est plus seulement un pays de transit mais devient aussi un pays de destination, la Commissaire souligne la nécessité d'investir dans l'intégration au moyen d'une politique globale et à long terme axée en particulier sur le regroupement familial, le séjour de longue durée et la naturalisation, l'éducation, la formation professionnelle, les cours de langue et d'intégration, et la lutte contre le racisme et la discrimination envers les migrants.

« Je suis aussi très préoccupée par l'impact négatif de plusieurs trains de mesures d'austérité sur les droits de l'homme en Grèce », indique la Commissaire. Le système de santé grec, qui manquerait de personnel et d'équipements, connaît des difficultés de fonctionnement. Associées à la baisse générale des salaires et des pensions, ces difficultés ont entravé l'accès aux soins.

« Je demande instamment aux autorités d'intensifier leurs efforts pour recruter du personnel médical, lever les obstacles à la mise en place de la couverture médicale universelle, soutenir le secteur de la santé mentale et favoriser l'inclusion des personnes handicapées. Dans le secteur de l'éducation, les restrictions budgétaires ont entraîné une nette dégradation de la qualité de vie des élèves, des conditions de travail des enseignants et des équipements scolaires.

« Les autorités devraient supprimer tous les facteurs qui privent certains enfants d'un accès effectif à l'éducation, notamment au moyen de politiques ciblées favorisant l'inclusion des enfants vulnérables, des enfants handicapés et des enfants roms. »

(Rapport du Commissaire aux droits de l'homme, La Grèce devrait protéger les droits sociaux de tous et améliorer l'accueil et l'intégration des migrants, Strasbourg 06/11/2018, <https://rm.coe.int/report-on-the-visit-to-greece-from-25-to-29-june-2018-by-dunjamijatov/> 16808ea5bd)

Andere rapporten benadrukken dat erkende vluchtelingen in Griekenland even moeilijke levensomstandigheden ervaren als net aangekomen asielzoekers. De toegang tot medische zorg, tot werk, tot sociale hulp of tot woonoplossingen blijft problematisch. Erkende vluchtelingen hebben niet dezelfde rechten als Griekse burgers en de regering neemt geen enkele maatregelen om deze situatie te verbeteren:

The current living conditions of beneficiaries of international protection in Greece are alarming, as beneficiaries do not only suffer from the lack of integration prospects into Greek society, but they are often faced with inadequate living conditions and humanitarian standards, a precarious socio-economic situation, and even have problems in securing their very existence.

Such a situation undermines the effectiveness of the provided protection in line with The 1951 Refugee Convention and European law. An international protection status, which in practice does not necessarily secure a dignified life for its holder, amounts to no more than protection “on paper”.

Many beneficiaries of international protection live in abandoned houses or informally rented and overcrowded apartments under deplorable conditions, in abandoned ruins in Athens, on construction sites in Thessaloniki or in empty factory halls in Patras. Some have been evicted or face eviction without alternative; others sleep on the streets or in friends' houses. Others are left to remain in the “temporary”

accommodation camps or UNHCR accommodation scheme or even in the so called "hotspots" for several months after their recognition where they are subjected to the same inadequate conditions as the applicants for international protection. Access to food, toilet, water, electricity, sanitary facilities and security is not always secured and they often suffer from the cold during the winter months or from the heat during the summer months. Many survive only by relying on the solidarity of others.

Most beneficiaries of international protection are jobless or have lost their job without any prospect of finding another one. Some of them work in the informal economy for very low pay, without insurance, and are in danger of being exploited.

They are left to survive by their own means without any financial or social support or any further targeted integration measures. Equal access to social rights as Greek nationals is in practice not secured by the Greek State (and sometimes not even foreseen by law). Most of them are not properly informed on their rights and obligations. In many cases they face serious restrictions by law and practice to access social benefits and encounter severe difficulties in effectively accessing the health and education system. In an official information document distributed by the Greek Asylum Service beneficiaries of international protection are informed that the state cannot offer them shelter, nor can it guarantee social benefits or access to the labor market⁶.

(Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 23 juin 2017, stuk 3)

De erkende vluchtelingen Griekenland blijven het slachtoffer van de reeds zeer fragiele sociale toestand van de Griekse staat.

Inderdaad,

Les perspectives d'intégration et les mesures de soutien envers les réfugiés sont pratiquement inexistantes. Beaucoup sont marginalisés ou exclus en l'absence de mesures concrètes pour l'intégration. De plus, les réfugiés sont confrontés à des difficultés considérables dans le domaine du regroupement familial, un droit qui est refusé à toutes les personnes bénéficiant d'un titre de séjour avec protection subsidiaire.

Trouver un logement est particulièrement difficile. Il n'y a pas d'installations spécifiques pour le logement social ou d'autres formes de soutien. De plus, il n'existe aucune stratégie nationale ciblée pour promouvoir l'emploi des réfugiés et, par conséquent, beaucoup sont confrontés à une vie dans la misère.

La protection et l'intégration est par ailleurs entravées par la xénophobie et la violence raciste contre les migrants et les réfugiés. Par exemple, le Réseau d'enregistrement des violences racistes (RVRN), un réseau de coordination d'organisations de la société civile appuyé par le HCR, a enregistré 65 incidents durant les neuf premiers mois de 2014, avec des attaques physiques dans les lieux publics contre les migrants et les réfugiés du fait de la couleur de leur peau et de leur origine ethnique.

Le nombre réel d'incidents pourrait être beaucoup plus élevé, car seule une petite fraction d'entre eux sont signalés. Les autorités grecques ont adopté une série de réformes et d'actions pour enregistrer, poursuivre et prévenir ces crimes plus efficacement. Toutefois, les réfugiés et les migrants continuent de subir des violences verbales et physiques qui restent impunies. (stuk 5)

Racisme is eveneens een probleem voor erkende vluchtelingen die in Griekenland verblijven:

De nombreuses agressions motivées par la haine ont été signalées durant l'année. Entre août 2016 et fin 2017, plus de 50 agressions auraient été commises dans la ville d'Aspropyrgos par des groupes de jeunes de la région contre des travailleurs migrants du Pakistan. En juin, des représentants d'ONG nationales ont porté plainte et les autorités ont ouvert une enquête pénale. En octobre, la police a arrêté trois jeunes hommes soupçonnés d'être impliqués dans l'une de ces violentes attaques.

Soixante-neuf personnes liées au parti d'extrême droite Aube dorée, dont son dirigeant et ses députés, sont jugées depuis 2015 pour le meurtre, en 2013, du chanteur antifasciste Pavlos Fyssas et pour participation à une organisation criminelle. En octobre, la cour d'appel d'Athènes a fini d'entendre les témoins de l'accusation convoqués au procès.

<https://www.amnesty.org/fr/countries/europe-and-central-asia/greece/report-greece/>

"D'autant que la police n'a souvent pas fait preuve de zèle dans sa recherche des auteurs de faits violents. Des études ont démontré qu'une proportion importante de policiers était idéologiquement proches d'Aube Dorée. Des témoignages ont rapporté que des victimes d'agressions racistes ont voulu porter plainte et ont été rabrouées, si pas molestées. Et lorsque des arrestations de membres ou sympathisants du parti avaient lieu, la lenteur de la justice a pu renforcer l'impression d'impunité. Ainsi, le procès pour criminalité organisée des cadres du parti arrêtés en septembre 2013 n'a réellement commencé que cet été. Entretemps, le président d'Aube Dorée a été remis en liberté. De même que le meurtrier, en aveux, de Pavlos Fyssas et que tous ceux qui ont dépassé les dix-huit mois de détention préventive, le maximum légal en Grèce.

(...)

La tension monte entre la population locale et les nouveaux arrivants. Un terreau fertile pour Aube Dorée qui, après avoir fait profil bas suite au procès visant ses dirigeants, reprend du poil de la bête. Particulièrement dans les villages et les îles où ont été installés les 48 camps de réfugiés surpeuplés. Des flambées de violence ont eu lieu ces dernières semaines. Sur l'île de Chios, par exemple, où le camp de Souda accueille 16.500 réfugiés pour 7.450 places disponibles (18). Les 17 et 18 novembre, les familles syriennes et irakiennes qui y survivent dans des conditions inhumaines ont été attaquées, au moyen de lancers de pierre et de cocktails Molotov, par des groupes d'autodéfense des citoyens derrière lesquels il est aisé de reconnaître la patte d'Aube Dorée. Une fois de plus, la passivité des forces de police présentes sur place a été dénoncée lors de ces exactions qui ont mené à l'hospitalisation d'au moins un réfugié et deux militants antifascistes. D'autres manifestations à caractère xénophobe ont également pris place sur les îles de Samos et Lesbos où la cohabitation entre habitants et réfugiés est devenue difficile ».

« Les néo-nazis d'Aube Dorée, troisième parti de Grèce. Les causes d'un succès effrayant. », Pascale De Gendt dans *Analyses et études, Politique internationale*, Sireas, 2016/20.

Andere artikels bevestigen de straffeloosheid van de partij en de link tussen de partij en de politie:

https://www.liberation.fr/planete/2018/02/26/en-grece-les-neonazis-d-aube-doree-multipliant-les-attaques-violentes_1632467

<https://www.amnesty.org/fr/latest/news/2016/11/greece-police-must-protect-refugees-from-going-far-right-attacks/>

De nouvelles preuves accablent des membres du parti néonazi, en procès depuis 2015, accusés d'attaques contre des migrants, des antifascistes, et de meurtres politiques.

En procès depuis 2015, 69 membres du parti néonazi d'Aube dorée, qui compte 16 sièges au Parlement grec, sont accusés d'avoir dirigé une organisation criminelle. Lundi et mercredi derniers, une série d'appels téléphoniques et d'échanges par SMS, présentée lors du procès, a révélé une nouvelles fois des liens étroits et une coordination entre les partisans d'Aube dorée et certains membres de la police hellénique, y compris les unités antiterroristes et anti-émeutes.

Ces appels, qui ont été enregistrés pendant les opérations d'écoute téléphonique par les services de renseignements, ont détaillé les communications entre les membres du parti au sujet, notamment, de l'assassinat du rappeur antifasciste Pavlos Fyssas, le 18 septembre 2013. Giorgos Roupakias, membre du parti extrémiste, avait alors reconnu l'avoir poignardé.

Créé dans les années 80, Aube dorée a été officiellement enregistré en tant que parti politique en 1993, avant de devenir le troisième parti du Parlement grec en 2015. Il a été accusé d'attaques généralisées contre des migrants et des opposants politiques, y compris du meurtre, en janvier 2013, de Shahzad Luqman, un travailleur migrant pakistanais de 27 ans.

https://www.liberation.fr/planete/2018/04/25/grece-des-ecoutes-revelent-les-liens-etroits-entre-aube-doree-et-la-police_1645624

Uw Raad heeft al eerder soortgelijke beslissingen vernietigd ten gevolge van verontrustende verklaringen over de levensomstandigheden van erkende vluchtelingen in Griekenland: arrest 211 210 van 18 oktober 2018.

Het onderwerp doet ook veel inkt vloeien in de internationale rechtspraak:

The German Federal Constitutional Court has ruled that a decision by the Administrative Court of Minden rejecting the appeal of an asylum seeker against an inadmissibility decision based on the fact that he had been granted international protection in Greece was unconstitutional.

In practice, the Federal Constitutional Court halted the transfer of the applicant to Greece.

The claimant is a Syrian refugee who had been granted international protection in Greece and had entered Germany in July 2015. In December 2015, he applied for asylum in Germany and had his asylum application rejected as inadmissible as he had been previously granted refugee status in Greece. The claimant appealed against the inadmissibility decision to the

Administrative Court (VG) Minden, which rejected his appeal in December 2016, stating that Article 3 ECHR had not been violated and that a discrimination of refugees vis-à-vis Greek nationals could not be proven based on the available sources. The VG Minden also rejected two pleas by the plaintiffs who argued that the sources provided in his appeal were not sufficiently taken into consideration. On 23 January 2017, the claimant lodged a constitutional complaint.

The Constitutional Court found that the principle of effective legal protection required the executive to substantively examine all potentially infringing acts, and that the decision taken by the Administrative Court had not satisfied these requirements as it did not take into due consideration other sources than the European Commission Recommendation to reinstate Dublin transfers to Greece of 8 December 2016.

(Elena Weekly Update, 2 juin 2017, <https://mailchi.mp/ecre/elena-weekly-legal-update-2-june-2017#13>)

Inderdaad, deze European Commission Recommendation stelt dat:

10. In terms of quality, many of the reception facilities in Greece still fall short of the requirements stipulated in the Reception Conditions Directive 2013/33/EU for applicants for international protection, in particular on the islands and in some of the mainland temporary facilities. The 'Hotspot' facilities on the islands are not only overcrowded but have substandard material conditions in terms of sanitation and hygiene, access to essential services such as health care, in particular for vulnerable groups.

Security is insufficient, and tensions persist between different nationalities. In the mainland, while the UNHCR accommodation scheme provides adequate conditions, much of the remaining reception capacity consists of encampments (currently 53 sites are being used) and emergency facilities with widely varying and often inadequate standards, both in terms of material conditions and security. Winterisation of some of these facilities has commenced but progress is slow. Even with improvements, it will be difficult to turn some camps into suitable permanent reception facilities, and there may be a need to close them down, while consolidating others.

13. (13) Moreover, overall coordination of the organisation of reception in Greece appears to be deficient, due to the lack of a clear legal framework and monitoring system, with an ad hoc management of some camps by the Ministry for Migration and others by the Reception and Identification Service. No decision has been taken yet regarding which facilities should be made permanent. The Reception Service is still in the process of building up capacity.

14. (14) It follows from the above that Greece still needs to make progress in establishing sufficient and adequate dedicated permanent open reception capacity for asylum applicants, all of which should be of an appropriate standard in accordance with the EU acquis. This should include a centralized management of all reception facilities together with a system for constantly monitoring the material standards for those facilities and the services provided there. Some temporary facilities should be transformed into permanent ones, but a sufficient capacity in terms of temporary facilities to accommodate any shortfall in capacity resulting from unexpected inflows should nevertheless also be maintained.

Overwegende de bovenstaande elementen uit verschillende geloofwaardige bronnen die voor de meerderheid werden opgesteld na diepgaand analyse door internationale organisaties, kan er worden besloten dat de huidige levensomstandigheden in Griekenland voor erkende vluchtelingen de artikels 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schenden.

De verleende hulp kan dus niet als stabiel of vast worden beschouwd. De hulp wordt niet automatisch verleend en er bestaat geen reglementair kader. Men wordt geholpen indien men geluk heeft en een plaatselijke organisatie aanwezig is in de regio...

Het verkrijgen van basisbehoeften kan niet als voldoende worden beschouwd indien deze zodanig willekeurig is.

De eisers bevonden zich in een kwetsbare situatie, zonder toegang tot een gepaste werk of sociale steun, en bijgevolg zonder mogelijkheid om voor zichzelf te zorgen.

Verwerende partij beperkt zich om op een stereotiepe manier telkens te vragen of verzoekers zelf de moeite hebben gedaan om een appartement te zoeken, om werk te zoeken, om hulp te vragen, enz.

De analyse van verwerende partij getuigt van een uiterst beperkte en kortzichtige analyse zonder enige inrekeningname van de specifieke situatie van verzoekers. Zij leggen meermaals uit dat door de precaire sociale en financiële situatie, elke administratieve stap, of het nu voor werk is, of een onderkomen of taallessen, moeilijk was. Er wordt geen hulp geboden door de autoriteiten. Elke verplaatsing kost geld.

Deze elementen tonen dat de verzoekers niet in Griekenland kunnen verblijven, aangezien zij daar over geen basis bestaansmiddelen kunnen beschikken en daar geconfronteerd zouden zijn met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Het is opmerkelijk dat het administratieve dossier geen enige objectieve informatie inhoudt over deze elementen, zodat het duidelijk komt dat deze elementen die door de eisers aangevoerd, door de verwerende partij geanalyseerd werden.

Tenslotte onderstreept men de weinige zorg die verwerende partij gebruikt heeft in dit dossier om haar analyseplicht correct uit te voeren.

Verzoekers kregen haast geen tijd om hun asielmotieven uit de doeken te doen.

Verzoekers werden ruim twee uur lang ondervraagd, wat onvoldoende is om hun kwetsbaarheid, asielrelaas en effectieve bescherming in Griekenland grondig na te gaan.

Het gebrek aan nauwkeurigheid en zorgvuldigheid in dit dossier is duidelijk."

2.6. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

2.7. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, bepaling die *in casu* werd toegepast, is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees

Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake Ibrahim e.a. (hierna: het arrest Ibrahim) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering gebracht *“dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).”*

Hieruit volgt een vermoeden dat verzoekers, die de vluchtelingenstatus genieten in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement genieten, dat aan hun status een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat hun levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Toch, zo stelt het Hof in de voormelde arresten Ibrahim en Jawo, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ Ibrahim, pt. 86 en HvJ Jawo, ptn. 83 en 84). Het Hof wijst op de absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt. Het Hof stelt dat het niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de (Dublin)overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (HvJ Ibrahim, pt. 87 en HvJ Jawo, pt. 88). Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden.

In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (HvJ Ibrahim, pt. 88 en HvJ Jawo, pt. 90).

Het Hof benadrukt dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest of artikel 3 van het EVRM vallen wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ Ibrahim, pt. 89 en HvJ Jawo, pt. 91). Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid wordt volgens het Hof bereikt wanneer een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ Ibrahim, pt. 90 en HvJ Jawo, pt. 92).

In de bestreden beslissingen verklaart de verwerende partij het verzoek om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk omdat zij geen elementen hebben bijgebracht waaruit kan blijken dat de bescherming die hen in Griekenland werd verleend niet actueel of toereikend zou zijn. De verwerende partij is tot die conclusie gekomen op grond van de vaststelling dat verzoekers tijdelijk onderdak kregen in Griekenland en dat, hoewel het mogelijk is dat verzoekers de hen toegewezen woning zouden moeten verlaten en zij hun uitkering zouden verliezen, zij over een status beschikken die hen recht geeft op alle rechten en voordelen die aan hun statuut verbonden zijn en dat zij geen bewijsstukken voorleggen waaruit blijkt dat zij na het verkrijgen van hun status nog een poging hebben ondernomen

om sociale ondersteuning of onderdak te krijgen bij de bevoegde instanties of dat deze steun hen zou geweigerd zijn. Voorts heeft de verwerende partij erop gewezen dat uit verzoekers verklaring dat hij geen job en geen opleiding kon krijgen in Griekenland omwille van het racisme dat er heerst, niet blijkt dat hij een ernstige en langdurige poging ondernam om werk te vinden, nu zij Griekenland verlieten in augustus 2019 terwijl zij hun officiële documenten hadden verkregen in juni 2019. Waar zij het hadden over weinig tot geen medische hulp in Griekenland, blijkt dat de Griekse overheid wel degelijk rekening heeft gehouden met de precare situatie van het gezin, nu blijkt dat verzoekster op elementaire medische zorgen kon rekenen en voor haar bevalling werd overgebracht naar het ziekenhuis, het gezin daarna werd verhuisd naar een studio of appartement buiten het kamp, en verzoeker een zelf kreeg om zijn huidziekte te verzorgen, dat zij volgens de Griekse wetgeving recht hebben op alle voordelen die aan hun statuut verbonden zijn en dat verzoekers geen enkele poging hebben ondernomen om naar een dokter of ziekenhuis te gaan nadat zij hun officiële verblijfsdocumenten kregen. Verder blijkt niet dat verzoekers een poging hebben ondernomen om hun nog zeer jonge dochter in een school in te schrijven en dat zij, in het licht van de rechten die zij hebben als vluchteling, niet aantonen dat hun kinderen geen toegang zouden kunnen krijgen tot onderwijs. Met betrekking tot de verklaringen van verzoekers dat zij het slachtoffer zijn geworden van racisme, wordt gewezen op de hulp die het gezin heeft gekregen van de Griekse overheid zodat niet is aangetoond dat het gezin slachtoffer is geworden van institutioneel racisme. Het racisme waarmee zij werden geconfronteerd in het dagelijkse leven kan niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, aldus nog de verwerende partij.

Uit de door verzoekers bij het verzoekschrift gevoegde informatie, blijkt dat het rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, *"Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of internationale protection in Greece"* van 30 juni 2017 stelt dat de huidige leefomstandigheden van statushouders in Griekenland alarmerend zijn en zij zelfs problemen hebben om hun bestaan te verzekeren, dat deze situatie de effectiviteit van de voorziene bescherming in lijn met het Vluchtelingenverdrag ondermijnt, dat veel begunstigden van een internationale beschermingsstatus in verlaten huizen, fabriekshallen of zelfs ruïnes, of in overbevolkte appartementen wonen in betreurenswaardige omstandigheden, dat anderen zelfs op straat slapen of bij vrienden, dat sommigen een tijdje in tijdelijke kampen van UNHCR konden verblijven, in dezelfde ongeschikte omstandigheden als de aanvragers van internationale bescherming. Er is niet altijd toegang tot eten, water, toilet, elektriciteit en sanitair, de veiligheid is niet gegarandeerd en in de winter lijden de mensen kou en in de zomer lijden ze onder de hitte. Velen kunnen enkel overleven dankzij de solidariteit van anderen. De meeste personen met een internationale beschermingsstatus zijn werkloos, sommigen werken in het informele circuit tegen zeer lage lonen, zonder verzekerd te zijn en lopen het risico om te worden uitgebuit. Ze worden overgelaten te overleven op eigen middelen zonder financiële of sociale bijstand en gelijke toegang tot sociale rechten als de Grieken is in de praktijk niet verzekerd door de Griekse staat (of soms niet voorzien door de wet). Verder benadrukt dit rapport dat zij ernstige legale en praktische beperkingen ondervinden voor wat betreft de effectieve toegang tot gezondheidszorg en onderwijs. In een officieel document dat wordt verdeeld door de Griekse asielinstanties worden begunstigden van internationale bescherming geïnformeerd over het feit dat de staat hen geen onderdak kan geven, en geen sociale voordelen of toegang tot de arbeidsmarkt kan garanderen. In het verslag van Amnesty International wordt onder meer bevestigd dat het vinden van een woning en werk bijzonder moeilijk is, en perspectieven op integratie praktisch onbestaande zijn.

Uit niets blijkt dat deze informatie niet langer actueel zou zijn, en de verwerende partij die, zoals gezegd, geen nota heeft ingediend, toont dat ook niet aan.

Zelfs aangenomen dat de rapporten waaruit verzoekers citeren op zich niet volstaan om vast te stellen dat elke statushouder in Griekenland het risico loopt op een schending van artikel 4 van het Handvest, kan niet worden ontkend dat blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met dakloosheid, werkloosheid en allerhande belemmeringen met betrekking tot het bekomen van sociale voordelen en de toegang tot gezondheidszorg. Evenmin kan worden ontkend dat hun verklaringen, in de mate dat ze betrekking hebben op hun situatie na de erkenning van de vluchtelingenstatus, in grote lijnen met deze informatie overeenstemmen. Hieruit volgt dat het is aangewezen dat de beoordeling van hun situatie met de nodige voorzichtigheid en zorgvuldigheid worden behandeld.

2.6. In het arrest van de Raad nr. 241 150 van 17 september 2020 werd gewezen op het gehoorverslag aangaande verzoeker waarin het volgende wordt gesteld:

“Nadat wij hier aangekomen waren, wij zijn die medische hulp krijgen en na het medische onderzoek wij hebben te weten gekomen mijn dochter astmatisch en zij krijgt nog altijd medische hulp hier” (gehoorverslag p 8)

En

“En u stelde dat uw dochter astmatisch was, sinds wanneer is dat ?

“Dus wij hebben dat ooit gevonden, na het medisch onderzoek dat mijn dochter gehad heeft in de medische hulpcentrum in Lommel het was niet in grote kliniek, maar van vroeger toen wij in Griekenland waren mijn dochter had hoesten”.

Aangezien niet was gebleken dat verzoekers door de verwerende partij werden uitgenodigd om stukken neer te leggen aangaande de behandeling van het kind, werden de debatten door de Raad heropend teneinde na te gaan of het kindje van verzoekers thans nog steeds wordt behandeld voor astma, en indien dat het geval is, wat die behandeling inhoudt.

Verzoekers legden daarop een aanvullende nota neer met de gevraagde informatie.

Zo blijkt dat in december 2019 voor de beide jonge kinderen werd vastgesteld dat ze heel veel hoesten en slecht ademen, en blijkt ook dat de dochter van verzoekers astma heeft en dat haar Ventolin puffers werden voorgeschreven. In maart 2020 werd nog bronchopneumonie vastgesteld. Waar de verwerende partij ter zitting stelt dat de medische attesten niet recent genoeg van datum zijn, moet erop worden gewezen dat uit alle voorgelegde documenten blijkt dat de beide kinderen een geschiedenis hebben van hoesten en luchtwegeninfecties, en dat, eens de diagnose van astma gesteld, er geen redenen zijn om aan te nemen dat het kindje op dit moment niet langer astma zou hebben. Overigens, daarover bevraagd ter zitting, verklaarde verzoekster dat het kindje 3 keer per dag moet puffen.

Verder blijkt ook uit de neergelegde attesten dat verzoekster zwanger is. Het is niet onbelangrijk daarbij op te merken dat zwangere vrouwen als een kwetsbaar persoon kunnen worden beschouwd in lijn met artikel 21 van Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, zelfs nu verzoekster niet langer een verzoeker om internationale bescherming is maar een begunstigde. Het Hof van Justitie heeft in de hiervoor vermelde arresten Ibrahim en Jawo immers onder meer gesteld dat voor de toepassing van artikel 4 van het Handvest het niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een behandeling in strijd met deze tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (HvJ Ibrahim, pt. 87 en HvJ Jawo, pt. 88).

De situatie die dus thans voorligt is die van een gezin met twee zeer jonge kinderen, waarvan minstens ten aanzien van het dochtertje is aannemelijk gemaakt dat het astma heeft, en waarvan de moeder zwanger is van een derde kindje.

In de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun rechten niet zullen kunnen effectueren en de verwerende partij benadrukt ter zitting ook dat zij, nadat hen de erkenning als vluchteling werd verleend, geen bewijs voorleggen van het feit dat zij toenadering zouden hebben gezocht tot de Griekse instanties om ondersteuning te krijgen. Evenwel wordt niet betwist dat zij, nadat zij werden erkend als vluchteling, al snel de hen toegewezen woning moesten verlaten. Verder blijkt, zoals reeds gesteld, uit rapportering dat erkende vluchtelingen vaak aan hun lot worden overgelaten zonder financiële of sociale bijstand en dat de Griekse asielinstanties in een officieel document begunstigden van internationale bescherming informeren over het feit dat de overheid hen geen onderdak kan geven, en geen sociale voordelen of toegang tot de arbeidsmarkt kan garanderen. Er is dus een aanzienlijk risico dat verzoekers bij terugkeer naar Griekenland in zeer slechte omstandigheden zullen terechtkomen, zonder toegang tot huisvesting, laat staan adequate huisvesting met een minimum aan basis- en sanitaire voorzieningen die in het licht van de gezondheidsproblemen van de kinderen en de zwangerschap van verzoekster onontbeerlijk is. Het argument van de verwerende partij die ter zitting stelt dat er in Griekenland een grote Eritrese gemeenschap aanwezig is, volstaat op zich niet om dat risico af te wenden.

In die omstandigheden moet worden nagegaan in welke mate verzoekers in staat zullen zijn om in Griekenland adequate huisvesting te betrekken en zich de nodige (medische) hulp toe te eigenen om te vermijden dat de zwangere moeder en kinderen worden blootgesteld aan negatieve gevolgen voor hun fysieke gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. De raad ontbeert de vereiste onderzoeksbevoegdheid daartoe.

2.7. De bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2019 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS